

[Tredje næstformand]

Forespørgsel.

»Hvilke initiativer agter regeringen at iværksætte for hurtigst muligt at afhjælpe hjemløsheden og den sociale nød i storbyerne, herunder problemerne for de psykisk syge?«
(Forespørgsel nr. F 7).

Medlemmer af Folketinget Torben Lund (S), Karen Højte Jensen (KF), Bodil Thrane (V), Ebba Strange (SF), Arne Melchior (CD) og Glønborg (KRF) har meddelt mig, at de ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor de anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 42, stk. 3, litra a, fra og med den 3. november 1992 og om, at stedfortræderne må blive indkaldt.

Samtykke til behandling:

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Den første sag på dagsordenen kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 22 om ydelse af en statsgaranti på 500 mio. kr. til Færøerne tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 22/10 92. Første behandling 27/10 92. Betænkning 28/10 92).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Det kendetegner egentlig meget godt dette forslag og dets behandling i dette parlament, at ingen af de ordførere, som ellers skulle have haft ordet forud for Fremskridtspartiet, har anmeldt til formanden, at de ønsker at tage ordet.

Det ses jo også tydeligt i betænkningen, at end ikke regeringspartierne medlemmer af

udvalget har ytret sig med én sætning, og at der ikke er stillet et eneste spørgsmål, bortset fra de 51 spørgsmål, som Fremskridtspartiet har fundet det nødvendigt at stille. Jeg håber, at Tingets medlemmer vil nærlæse betænkningen med de optrykte svar.

Og jeg er nødt til at sige, at i denne sag er der faktisk kun ros fra Fremskridtspartiets side til én eneste, nemlig til formanden for Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Jeg håber ikke, at formanden optager det negativt, når det bliver sagt af Fremskridtspartiet. Formanden lod sig ikke kue til at haste dette forslag igennem, men gav mindretallet acceptabel arbejdstid og acceptable arbejdsvilkår, og det vil vi gerne kvittere for.

Vi synes, det er uanstændigt, at en statsgaranti – som man må erkende nærmest er en gavecheck, når man kender de oplysninger, som er kommet frem under udvalgsarbejdet – bare hastes igennem, samtidig med at en forespørgsel til statsministeren, nemlig forespørgsel nr. F 2, som blev indleveret samme dag som beslutningsforslag nr. B 10 og handler om at neutralisere virkningen af den 19. almindelige vurdering, ikke kan komme på Tingets dagsorden, før det passer statsministeren, og før man har fundet ud af, om der er nogen her i Tinget, der vil have valg, fordi det så vil være meget ubehageligt for regeringen at skulle besvare den forespørgsel. Det er en uanstændig måde at behandle parlamentet på.

Man kan sige mange ting om de svar, der er givet på spørgsmålene. For det første er nogle af dem rene Anders And-svar. De er ganske vist formelt korrekte, men i virkeligheden er de aldeles ukorrekte, for det er formentlig rigtigt, at hvis denne garanti og dette statslån misligholdes, sender man et brev om, at man har opsagt lånet. Men selv i regeringen har man vel ingen forventning om, at der vil ske en tilbagebetaling. Så er det mere ærligt, når man som Socialdemokratiet giver udtryk for, at når man medvirker til det her, erkender man også, at man formentlig giver Færøerne en gave. Det er da en politisk holdning, man kan forholde sig til og have respekt for.

Det er fremgået af udvalgsbehandlingen, at de udenlandske lån, som færingerne har optaget, er optaget på vilkår, som bl.a. medfører en indirekte pantsætning af det danske bloktilskud. Det er også oplyst, at færøske kommuner

[Kirsten Jacobsen]

kun kan få lån mod statsgaranti. Det siger vel noget om kreditværdigheden.

Når man skal sammenfatte det hele under ét, har vi jo et svar, som nok er ret så væsentligt. Det er svaret på spørgsmål nr. 29, hvor udvalget ønsker en oversigt over samtlige bankengagementer osv., hvor der kan forventes tab på mindst 20 mio. kr. Svaret lyder:

»Ifølge den bank- og sparekasselov, der gælder for Færøerne, er Finanstilsynet i lighed med den gældende danske bank- og sparekasselov forpligtet til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Det er derfor ikke muligt at besvare det stillede spørgsmål.«

Nu havde vi jo et fortillfælde her i dette Ting, og det viste sig da også, at der, et minut før Tinget skulle behandle sagen, kom et nyt svar fra statsministeren på spørgsmål nr. 49, der lyder sådan:

»Kan ministeren bekræfte, at der i den gældende banklovgivning for Færøerne intet er til hinder for, at fortrolige oplysninger fortroligt videregives af en minister til et af Folketingets udvalg, hvis ministeren anmodes herom og oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling, jf. i øvrigt justitsministerens svar af 3. januar 1989 til Kirsten Jacobsen (FP) på spørgsmål nr. S 331, Folketingstidende 1988-89, sp. 4568-4569.«

Statsministerens svarer kort og lakonisk, men også klart, at han kan henholde sig til justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 331, idet der står i svaret, at der intet er til hinder for, at en minister giver et folketingsudvalg disse oplysninger.

Vi kan herefter konstatere, at statsministeren afgav urigtige oplysninger til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg i går, og det anser jeg for meget, meget betænkeligt. Én ting er, at man undlader at give oplysninger, men at man giver direkte forkerte oplysninger burde ikke kunne forekomme i det danske parlament.

Når det er sagt, kan man sammenfatte det hele i, at alle de lovlydige borgere, som overholder reglerne, arbejder for at betale deres skat, nu skal belastes yderligere, for at en del af det danske samfund, som helst vil stå uden for familiekredsen og helst vil undvære os til hverdag, kan blive belønnet. Vi så det igen i går, hvor regeringen opgav kravene om at inddrive

ikkebetalte ambidrag og altså lod skurkene slippe og de lovlydige borgere betale, og den form for moral tager Fremskridtspartiet stærkt afstand fra.

Vi er også meget, meget fortørnede over, at man ikke har stillet noget som helst krav om, at der skal finde en ekstern revision sted, eller sågar en ekstraordinær revision. De udtalelser, som vi har modtaget fra Færøerne i den anledning – både fra højt placerede embedsmænd i centraladministrationen, politikere og medlemmer af det færøske Lagting – får os til at sige, at mange færinger egentlig er lige så forargede over det, der sker, som danskerne er.

Under udvalgsarbejdet oplevede vi, da vi ikke kunne få svar på spørgsmålene, at statsministeren charmede sig igennem, og det er statsministeren jo god til. Men det er ikke nogen særlig parlamentarisk facon, og derfor synes vi i Fremskridtspartiet, at det er deprimerende, at danske skatteydermidler skal bruges til at demoralisere et samfund og tillade, at et overforbrug kan fortsætte. Vi har set, hvad det har betydet for det grønlandske samfund, og nu kan man altså opleve det samme på Færøerne.

Jeg vil ikke undlade at gøre statsministeren opmærksom på, at Fremskridtspartiet har jo nu i mange år været regeringens parlamentariske grundlag, men hver gang der skal laves forhandlinger eller forlig, er det dem, der vil af med statsministeren, man forhandler med. Vi andre bliver ikke spurgt, og vi bliver nærmest sjoflet, når vi tillader os at være kritiske over for eller direkte imod helt uansvarlige og sågar ulovlige dispositioner. Det kunne jo være, vi skulle bytte roller med dem, som ellers nyder regeringens gunst. Selv SF har større indflydelse på regeringens handlinger end regeringens parlamentariske grundlag.

Og lad mig komme med en opfordring til statsministeren: Især i denne lidt svære tid rent politisk kunne det godt ske, hr. statsminister, at det var på tide at tage en fornuftig snak med dem, man ønsker skal være regeringens parlamentariske grundlag i fremtiden. Så kunne man måske få ryddet nogle hurdler af vejen, så Fremskridtspartiet kunne få sikkerhed for, at regeringen ikke bare anvender Fremskridtspartiet som stemmekvæg, når det passer regeringen, og ellers bare sjofler os, når det gælder det parlamentariske arbejde. En sådan drøftelse tror jeg ville tjene både statsministeren og

[Kirsten Jacobsen]

Fremskridtspartiet, og det vil i hvert fald skabe klarhed på et senere tidspunkt.

Kim Behnke (FP):

Denne sag har faktisk udviklet sig til at være noget af en ubehagelig sag – ja, vil mange folketingsmedlemmer sige, hvor er det ubehageligt, at Fremskridtspartiet skal rode op i denne sag, kunne man dog ikke bare ekspedere de 500 mio. kr. og så lade den sag være glemt?

Men det, jeg taler om, er den ubehagelig situation, vi har oplevet i Fremskridtspartiet, at bare fordi vi tillader os at stille spørgsmål ved udbetaling af 500 mio. kr. til Færøerne, ønsker man overhovedet ikke at diskutere indholdet af dem. Man holder kun taler, hvor man beskylder Fremskridtspartiet for manglende respekt for vore færøske venner, eller sagt på en anden måde, man sætter spørgsmålstegn ved Fremskridtspartiets venskabelige følelser for den nordatlantiske del af riget. Og det er jo selvfølgelig en smart måde at slippe uden om det reelle indhold i sagen.

Men der må unægtelig sidde mange folketingsmedlemmer i denne sal med en underlig fornemmelse af, at der foregår noget, man overhovedet ikke har indsigt i, og derfor føler jeg anledning til at delagtiggøre Folketinget i, hvorfor hele udvalgsarbejdet og statsministerens svar har været dybt, dybt foruroligende.

For det første kan vi konstatere, at helt op til det tidspunkt, hvor Finanstilsynet mødte op på Færøerne for at se regnskaberne for den pågældende bank, var der ingen, der gjorde oplysninger. Først her til morgen blev der omdelt en dansk oversættelse af revisionspåtegninger og bestyrelsesberetninger for relevante institutioner på Færøerne, eller sagt på en anden måde: Man forsøgte minsandten at spise et folketingsudvalg af med dokumenter på henholdsvis færøsk og engelsk.

Jeg skal gøre opmærksom på, at hvis man fra denne talerstol anvender et andet sprog end dansk, bliver man øjeblikkelig irrettesat, og det er også korrekt. Men i et folketingsudvalg kan man end ikke engang få bilag, som er skrevet på dansk, men skal forsøge sig udi det færøske og det engelske sprog. Al respekt for det smukke færøske sprog, men det er ikke en forudsætning for at sidde i et folketingsudvalg, at man behersker det.

Her til morgen – 5 minutter før debatten startede – fik vi endelig den danske oversættelse af revisionspåtegninger og bestyrelsesberetninger. Og hvad er så indholdet af disse dokumenter? Jo, man har ikke gjort opmærksom på, hvor katastrofal den økonomiske situation har været, eller sagt på en anden måde: Hvis ikke det danske Finanstilsyn var kommet til Færøerne, var man sejlet videre og var fortsat med at overbelåne hinanden, man havde fortsat overforbruget.

Et andet spørgsmål, vi har været interesseret i, er, hvor stor indsigt vi egentlig har i de dispositioner, der foregår på Færøerne. Vi har spurgt, hvorfor der ikke var nogen offentlighedslov på Færøerne, og vi fik at vide, at det fik man måske også på et eller andet tidspunkt. Først da vi borede i sagen og selv rettede henvendelse til Færøerne – det var altså os selv, der gjorde det, ikke regeringen eller statsministeren – fik vi et svar, som bekræftede, at for resten er der da også fremsat et lovforslag på Færøerne om indførelse af offentlighedsregler, som svarer nogenlunde til de danske. Men også dette svar er først blevet delt ud 5 minutter før starten af debatten, og det præcise indhold har vi af gode grunde ikke haft tid til at sætte os ind i.

Vi har ingen som helst indsigt i, hvad der foregår, vi kan bare konstatere, at pengene bliver ødslet bort. Havde det været en dansk statsvirksomhed, en dansk kommune eller et dansk amt, ville Folketinget og den danske presse udstøde et ramaskrig og forlange, at Rigsrevisionen, statsrevisorerne og alle mulige andre skulle gå ind og skaffe sig indsigt i tingene. Og når vi nu kalder det Rigsrevisionen, kan man da undre sig over, at end ikke den danske Rigsrevision har indsigt i, hvad der foregår på Færøerne.

Vi har også spurgt, om det nu er sidste gang, at der skal foretages ekstraordinære pengeoverførsler, og i svaret på spørgsmål 13, som er optrykt i betænkningen, siger statsministeren, at det er regeringens håb, at der ikke kommer flere, og under samrådet beretter statsministeren grundigt om den økonomiske situation og fortæller, at de færøske politikere har lovet, at nu er der styr på tingene. Det synes vi ikke harmonerer med svaret på spørgsmål nr. 23, hvor vi får oplyst, at et nyt tunnelprojekt under Vestmannasund, som formentlig vil koste 100

[Kim Behnke]

mio. kr., helt eller delvis skal finansieres af private selskaber, og at regeringen ikke har til hensigt at støtte det pågældende projekt. Vi spørger meget grundigt til sagen og ønsker at give statsministeren lejlighed til at forklare sig, men statsministeren kan kun med en håndbevægelse sige, at der ikke er nogen problemer.

Nu har vi selv indhentet oplysningerne fra Færøerne, og jeg beder statsministeren og Folketinget være opmærksom, at også i besvarelsen af spørgsmål nr. 23 har statsministeren forsøgt at give Folketinget fejlagtige oplysninger. Der er ikke tale om 100 mio. kr., nej, der er tale om et projekt, hvor det færøske landsstyre oplyser, at Lagtinget allerede har bemyndiget optagelse af lån til 200 mio. kr., altså det dobbelte af, hvad statsministeren har oplyst.

Dertil kommer, at der allerede er ofret 25 mio. kr. af det offentlige på dette projekt. Der er intet som helst om, at det er et privat projekt, det er måske en privat investor, der skal drive det, men med offentlig garanti. Eller sagt på en anden måde: Statsministeren har oplyst, at det kun er et 100 mio. kr.s projekt, og at der ikke er nogen som helst risiko, men når vi selv henter oplysningerne på Færøerne, får vi oplyst, at det drejer sig om 225 mio. kr.

Hvad er begrundelsen for, at jeg nævner det? Jo, det er for at anskueliggøre, at de færøske politikere overhovedet ikke har ladet sig påvirke af, at man har måttet tage til Danmark og hente 500 mio. kr. I samme åndedrag bevilger man et nyt anlægsprojekt til 225 mio. kr. Det er simpelt hen en skændsel, og det er endnu mere forkasteligt, at statsministeren end ikke vil hente oplysningerne hjem til Folketingets relevante udvalg, så Fremskridtspartiet selv skulle kontakte Lagtinget og landsstyre-medlemmerne på Færøerne ved midnatstid i går for at få de pågældende oplysninger.

Så har jeg allerede antydnet, at vi synes, at revisionen på Færøerne er for dårlig, i betragtning af at Danmark årligt sender næsten 1 mia. kr. derop. Og her er jeg igen nødt til at fortælle, at de oplysninger, vi har fået fra statsministeren, har været meget mangelfulde og direkte vildledende i den pågældende sag.

Jeg spørger statsministeren: Hvis statsministeren forestiller sig den situation, at vi nedlagde den danske Rigsrevision og i stedet lod et firma, der for eksemplets skyld skulle hedde »Dyremoses Revisionsfirma«, overtage revi-

sionen af de danske statsfinanser, ville statsministeren da føle, at det var rimeligt, at finansministeren i egen person også drev det revisionsfirma, der udfører revisionen af statens finanser? Jeg håber, at statsministerens svar vil være, at det ville være helt utænkeligt.

Men så er jeg også nødt til at fortælle statsministeren, at på Færøerne driver den færøske finansminister, Jógvan Sundstein, sit private revisionsfirma, og det er netop det revisionsfirma, der reviderer landskassen på Færøerne. Men det synes man ikke er noget problem, for man har jo fuld tillid til vores venner i Nordatlanten, vil svaret lyde. Det er horribelt, at man accepterer denne tingenes tilstand, og det er endnu mere horribelt, at man forsøger at forholde Folketinget de relevante oplysninger, så Fremskridtspartiet selv må kontakte medlemmer af Færøernes landsstyre og Lagting pr. telefaks i løbet af natten for at få de oplysninger. Det hører ingen steder hjemme.

Hvis vi nu skal dvæle lidt ved spørgsmålet, om man har lært noget af denne sag på Færøerne, kan vi også konstatere, at landsstyret fortsætter bygningen af en tunnel til Sumbø, som var budgetteret til 60 mio. kr., men kommer til at koste 120 mio. kr. Man kan konstatere, at det færøske luftfartsselskab – man er 45.000 personer deroppe, så man skal selvfølgelig have sit eget luftfartsselskab, Faeroe Airways – har en garanti fra det færøske landsstyre på 150 mio. kr., og i år kommer man ud med et underskud, som forventes at blive på ca. 10 mio. kr. Man fortsætter med at kaste gode penge efter dårlige penge, og derfor skal det danske Folketing sige nej til denne garantistillelse frem for at lade sig spise af med statsministerens mangelfulde svar.

Når vi nu taler om statsministeren og mangelfulde svar, har det jo også gjort et vist indtryk på Fremskridtspartiet, at man så sent som i går kunne høre i radioavisen, at statsministeren ikke engang vidste, hvor mange mandater det danske Fremskridtsparti har, men kunne sige: Nå ja, men Fremskridtspartiet har jo bare deres 10 mandater. Jeg skal belære statsministeren om, at Fremskridtspartiet har 12 mandater, og statsministeren kan tælle efter, når lamperne lyser om lidt. Det viser noget om, hvor lidt respekt statsministeren har for det, der foregår i Folketinget, og vi synes ærlig talt i Fremskridtspartiet, at det ingen steder hører hjemme.

[Kim Behnke]

Dokumenterne fra denne sag og den måde, sagen efterhånden bliver omtalt på i den færøske presse, beviser, at det kan gå hen og blive den færøske tamilsag, og at den danske regering har haft hænderne langt, langt nede i klejnekassen.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg vil gerne takke Folketinget og udvalget, som har behandlet denne sag, for den forståelse, man viser over for en del af det danske rige, nemlig Færøerne, som på grund af svigtende fiskeri er kommet i en uhyggelig vanskelig økonomisk situation, men derfor også med stor beslutsomhed har taget fat på at indrette samfundets økonomiske vilkår, så der kommer bedre overensstemmelse imellem indtægter og udgifter.

I en sådan situation ville det være helt, helt uforsvarligt, hvis vi hernede ikke rakte en hjælpende hånd, og det gør vi i form af en statsgaranti. Vi håber naturligvis, at dette arrangement bidrager til, at Færøerne igen kommer oven vande. Det er i alles stærke fælles interesse.

Jeg synes, der er grund til at fremhæve, at udvalget har arbejdet grundigt i den forholdsvis korte tid, som har været til rådighed. Jeg forventer, at Folketinget med et ganske overvældende flertal vil nedstemme Fremskridtspartiets forslag, som er til forhandling her i salen i dag, og det kan Folketinget også trygt gøre ud fra det synspunkt, at der er ydet en dansk statsgaranti. Hvis man ønskede at undgå et totalt, akut sammenbrud i den færøske økonomi i forbindelse med, at den store bank måtte standse sine betalinger næste morgen kl. 9, var der hverken den dag eller i denne stund noget som helst alternativ.

Jacob Lindenskov (S):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke Folketinget for dets stillingtagen til dette meget nødvendige forslag for Færøerne.

De meget kritiske bemærkninger, for at sige det på den måde, der har været fra Fremskridtspartiet, vil det nok være svært og i hvert fald tidsmæssigt set helt umuligt at besvare sådan lige på en studs. Men det meste, for ikke at sige næsten alt det, der er fremført fra Fremskridtspartiet, er blevet sagt i en tone, som jeg må sige, at jeg aldrig havde troet at skulle ople-

ve her i Folketinget i en sådan sag. Således som Færøerne bliver fremstillet af Fremskridtspartiet, skulle man tro, at der herskede nogle tilstande, der slet ikke var værdige for et demokratisk samfund. Og når man gør det på den måde og i den tone, må jeg nok sige, at man må blive både skuffet og deprimeret over, at der virkelig skal være en så ringe forståelse for de forhold, der gælder for erhvervslivet på Færøerne.

Det er blevet sagt utallige gange, at årsagen til situationen er netop, at hele erhvervsgrundlaget på Færøerne faktisk er gået i skred. Man kan ikke få den mængde fisk, der er nødvendig for at opretholde det rent faktisk meget dynamiske samfund, der har været og stadig væk er på Færøerne.

Hvis vi ikke får denne håndsækning, vil det betyde en katastrofe for det færøske samfund, for en del af det danske samfund. Svigtende fangster og katastrofalt faldende markedspriser bevirker, at vi kunne se en voksende arbejdsløshed i øjnene, hvis vi ikke fik denne håndsækning, som vi nok får i dag.

Jeg skal lige bemærke, at når hr. Kim Behnke fortæller os, at han har været i forbindelse med det færøske Lagting og landsstyre og bl.a. fået oplysninger om Vestmannasund og den omtalte undersøiske tunnel, kan jeg oplyse, at dette projekt blev lanceret og vedtaget af Lagtinget i 1980'erne, og det blev også påbegyndt. Men det blev standset i 1989, og de 200 mio. kr., der blev optaget som lån, blev ikke brugt. En del af dem blev brugt til igangsættelse, men projektet er standset. Mere er der ikke sket, ikke andet end at der har været snakket en hel masse om dette projekt.

De andre projekter, bl.a. Sumbatunnelen, er nogle af de projekter, der allerede var i gang på Færøerne, og som nu sådan set er færdige. Tunnelen er gennemsprængt, den er næsten færdig, og om man skal standse et sådant projekt eller ej, er altså et spørgsmål om, hvorvidt man synes, det ville være fornuftigt.

Jeg vil gerne endnu en gang rette en tak til regeringen, til Folketinget, for stillingtagen i denne sag.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne stille et direkte spørgsmål til statsministeren. Det drejer sig om de spørgsmål, som i går forblev ubesvarede på grund af

[Kirsten Jacobsen]

et urigtigt svar til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg. Jeg vil gerne have en bekræftelse nu fra statsministeren om, at de oplysninger, der er bedt om i disse spørgsmål, vil blive tilstillet udvalget efter behandlingen så hurtigt som muligt. Ellers må vi jo tage sagen op igen.

Statsministeren gør meget ud af at sige, at det, man gør, er, at man rækker færingerne en hjælpende hånd. Det kan man jo have megen forståelse for. Men det, vi i Fremskridtspartiet har mindre forståelse for, er, at den samme velvilje til at række en hjælpende hånd til alle de danskere, som er i nød, ikke er til stede. Jeg tænker ikke bare på dem, der nu skal betale 4 mia. kr. mere i skat på grund af den 19. alm. vurdering; jeg tænker på de tørkeramte landmænd, jeg tænker på erhvervslivet, som går konkurs den ene dag efter den anden, jeg tænker på pensionister, som skal betale for hjemmehjælp, og jeg tænker på alle de nedskæringer, der i øvrigt er i regeringens finanslovforslag.

Og må jeg så godt sige til statsministeren, at det undrer mig særligt på baggrund af, at den færøske lagmand, hr. Atli Dam, til Børsen har udtalt, at ser man på friværdien i de faste ejendomme på Færøerne, så kunne man snildt trække 60 mia. kr. hjem på denne konto. Hvorfor i alverden gør man så ikke det? Når det gælder de danske ejendomme, har de danske boligejere – mange, mange af dem – negativ egenkapital. Hvorfor i alverden skal man så have en halv mia. kr. fra Danmark uden sikkerhed i noget som helst? Hvorfor ville man ikke selv på Færøerne klare problemerne og udskrive pantebreve med sikkerhed i friværdien i de færøske ejendomme? Det ville måske få folk på Færøerne til at se, hvad det er, der foregår.

Samtidig er det blevet sagt heroppefra, at Fremskridtspartiet taler i en tone, som skulle være særlig nedladende over for færingerne. Jeg vil gerne her fra talerstolen have lov til at sige, hvad færingerne, eller i hvert fald nogle færing, selv siger om forholdene. Nogle af de færing, som Fremskridtspartiet har været nødt til at konsultere – og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det gælder altså både højtplacerede embedsmænd i den færøske centraladministration og færøske politikere og medlemmer af det færøske Lagting – siger, at færingerne er glade for det samarbejde, man har

med Danmark, men at man gerne vil have, at det sker på lige fod i hele riget.

Færingerne siger også, at en stor reaktion i befolkningen på Færøerne er, at man synes, det er nedværdigende, at man skal have dette her lån, og at man særligt føler det nedværdigende, når man på Færøerne kan opleve, at de personer, som har ødelagt eller medvirket til at ødelægge Færøernes økonomi, nu skal forvalte de nye penge. Man har ingen tillid til dette på Færøerne, og man føler sig faktisk hensat til ulandsplan. Man er forarget over, at politikerne på Færøerne vedholdende giver befolkningen den fulde skyld for situationen uden med ét ord at nævne, at den virkelige årsag skal søges i de samme personers ansvarsløse og uansvarlige adfærd.

Det må kræves, at en disponering over midlerne – når de nu tilsyneladende skal bevilges – sker ved, at andre og mere ansvarlige personer får indseende med, hvordan midlerne bliver brugt. Hr. Kim Behnke nævnte jo blot det helt groteske eksempel, at finansministeren selv reviderer landskassen. Det burde tale for sig selv og ville formentlig også gøre det alle andre steder end her i salen.

Jeg er helt klar over, at Fremskridtspartiet taler for døve øren i dag. Men vi har jo historiebøgerne, vi har de grønne hæfter, og der er faktisk folk uden for dette hus, som læser dem. Jeg håber særlig, at man bagefter, når vi nu om 5 eller 8 år, eller hvornår man alligevel ikke kan klare det længere på Færøerne, kan se, at man var advaret i tide, at man imod bedre vidende sendte gavechecken til det store, tomme hul.

(Kort bemærkning).

Jacob Lindenskov (S):

Fru Kirsten Jacobsen fremfører igen dette med revisionen på Færøerne, nemlig at hr. Sundstein, der har været lagmand og stadig væk er medlem af landsstyret, har ansvaret for revisionen af den færøske landskasse. Dertil skal jeg sige, at det er rigtigt nok, at Sundstein er statsautoriseret revisor. Han er medejer af et revisionsfirma, og dette firma er delvis inde i revisionen af landskassen, men der er også mange andre revisionsfirmaer, der har denne opgave.

Jeg synes, det er utilladeligt at komme frem med sådanne bemærkninger her i Tinget, før

[Jacob Lindenskov]

man ved, hvordan tingene hænger sammen. Det ved man faktisk ikke, når man kan finde på at komme med sådan nogle postulater. Jeg synes, det er for dårligt.

Kim Behnke (FP):

Jeg kan forstå, at både hr. Jacob Lindenskov og statsministeren er en smule foruroliget over tonen i Fremskridtspartiet. Det er såmænd bare, fordi vi er vrede. Det er faktisk et udtryk for, at vi føler os forarget over, at denne sag er blevet ekspederet, som tilfældet er.

Men der er jo en udbredt grad af, at folketingsmedlemmerne og ikke mindst regeringen er totalt argumentresistente i denne sag, og så må vi bare sætte vores lid til, at vi da i hvert fald i de grønne hæfter har fået synspunkterne nedfældet. Så kan det være, at der kommer en sag – det bliver nok ikke en ambisag, hvor de grønne hæfter og ordførertalerne holdt heroppefra jo har haft en væsentlig indflydelse – men når engang der kommer en Færøesag, eller hvad den kommer til at hedde til den tid, så er det godt, at man vil kunne referere fra de grønne hæfter, at alle har været advaret. Der er ingen, der kan sige, at de ikke vidste, hvad det var, de stemte om.

Det, man bl.a. skal være opmærksom på, er, at de selv samme centralt placerede folk i det politiske liv, i det økonomiske liv på Færøerne, som nu altså over for statsministeren, da man skulle have de 500 mio. kr., har givet hånd på, at nu skulle man nok begynde at ændre økonomisk og politisk adfærd, altså ingen som helst betænkeligheder har i retning af at igangsætte et nyt anlægsprojekt til 225 mio. kr.

Og så bliver man ved med at sige: Jamen det er det svigtende fiskeri, der har ødelagt økonomien for Færøerne. Ja, det er vi da ikke et øjeblik i tvivl om, men det svigtende fiskeri på Færøerne burde jo så få den konsekvens, at man skærer ned og holder op med at lave alle disse anlægsarbejder, og der er – på trods af hvad hr. Jacob Lindenskov fortæller fra Folketingets talerstol – allerede sat 25 mio. offentlige kroner af til forundersøgelser osv. Men min hovedpointe var, at statsministeren over for Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg fortæller, at det er et halvprivat projekt til 100 mio. kr., når det viser sig, at det er et projekt til 200 mio. kr., og at det offentlige allerede har anvendt 25 mio. kr. Det er kritisabelt!

Så vil jeg godt takke hr. Jacob Lindenskov for at være så ærlig at gå på talerstolen og fortælle, at det er korrekt, at Jógvan Sundstein er medejer af det revisionsfirma, som er med til at revidere landskassen på Færøerne. Tak for det. Men problemet er bare, at når vi bliver forarget over den slags i Danmark, så er det jo, fordi sådan noget er utænkeligt. Rigsrevision, statsrevisorerne osv. har en sådan integritet og placering i dansk politisk liv, at vi bliver forarget, når en finansminister et sted er medejer af et revisionsfirma, som går ind og skal revidere landskassen. Det er vores politiske moral. I har ikke så mange revisionsfirmaer på Færøerne, det ved jeg godt, men ikke desto mindre synes vi, at man burde have organiseret sig på en anden måde.

Så er det også således, at når statsministeren går herop i dag, så er det jo bemærkelsesværdigt, at statsministeren fuldstændig lader være med at svare på disse ting. Statsministeren lader være med at forholde sig til, at statsministeren over for et udvalg har afgivet mangelfulde og direkte vildledende oplysninger. Det er jo ikke særlig betryggende, at vi som folketingsmedlemmer er nødt til at bruge natten til at telefaxe med mennesker på Færøerne for at få oplysningerne. Hr. Jacob Lindenskov spørger, hvorfor vi overhovedet har kontaktet dem. Det er, fordi vi har været nødt til selv at opsøge oplysningerne, når statsministeren ikke over for Folketingets udvalg ville give de fyldestgørende og korrekte oplysninger, og jeg synes, jeg så rigeligt har dokumenteret, hvor mangelfulde oplysningerne fra regeringen har været, og det er ikke særlig betryggende for et parlament, at de enkelte parlamentsmedlemmer er forpligtet til selv at hente oplysningerne i løbet af en ultrakort behandling af et forslag, hvor man må tage nattetimerne til hjælp.

Men der er folk på Færøerne, som ikke bryder sig om denne sag. Det er bl.a. nogle af de mennesker, vi har samarbejdet med, som er dybt foruroliget over, hvordan denne sag er blevet behandlet; man fristes jo til at stifte et Fremskridtsparti på Færøerne, så vælgerne på Færøerne får et alternativ til det nuværende politiske system deroppe.

Jeg skal endnu en gang anbefale hvert enkelt folketingsmedlem nøje at overveje, om man ikke føler, det er på tide, at man stopper med den ovenud og ikke særlig velfortjente tillid til

[Kim Behnke]

statsministeren i denne sag og så stemmer efter overbevisning og stemmer for dette forslag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Også jeg vil gerne indtrængende opfordre Folketingets medlemmer til at stemme efter overbevisning.

Må jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at hvis der foreligger supplerende spørgsmål, som udvalget gerne ønsker besvaret, så vil vi naturligvis sørge for, at de bliver besvaret så hurtigt som overhovedet muligt.

Fru Kirsten Jacobsen siger, at det ville være godt, hvis nye folk fik indsigt i den pågældende færøske banks forvaltning. Det er regeringen ganske enig i. Det er der et behov for; det vil være en støtte for udviklingen på Færøerne.

Netop dette er baggrunden for, at det kapitalindskud, som skal foretages i banken, finder sted gennem en nyoprettet fond. Denne fond skal ledes af en bestyrelse på fem medlemmer, og som man kan se af aftalen mellem regeringen og landsstyret, er det tanken, at den danske regering udpeger tre af de fem. Det er altså et flertal, og jeg kan oplyse, at regeringen lægger megen vægt på, at de tre, som udpeges her nedefra, skal være overordentlig kyndige folk. Det vil blive to særligt bankkyndige med bankerfaring bag sig igennem en lang årrække og en advokat med betydelige kvalifikationer inden for forretnings- og kvaliforhold. Det er netop tanken, at denne fonds bestyrelse i meget høj grad skal følge den kommende udvikling i banken, således at man bidrager til at få tingene rettet op.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg sige til statsministeren, at det jo ikke handler om supplerende spørgsmål – for at der ikke skal blive referatfusk. Det handler om nogle af de allerførste spørgsmål, som blev stillet i udvalget, nemlig spørgsmål nr. 29 og spørgsmål nr. 34, hvor statsministeren gav et direkte urigtigt svar. Jeg tror da, at statsministeren er helt klar over, at det er en overtrædelse af ministeransvarlighedslovens § 5, stk. 1.

Derfor er det vel et rimeligt krav, når statsministeren nu har erkendt, at det var et urigtigt svar – det har statsministeren erkendt i svaret på spørgsmål nr. 49. Der er ingenting til hinder for, at Folketingets Politisk-Økonomiske Ud-

valg havde fået disse oplysninger; i svaret på spørgsmålet står, at det er forbudt at videregive disse oplysninger. Hvis ikke det er i strid med sandheden, så ved jeg ikke, hvad det er.

Så taler statsministeren om, at der skal nye mennesker ind, fordi der jo er den her nyoprettede fond. Jeg vil gerne lige gøre Folketinget opmærksom på, at den fond, den er ikke stiftet, den har ingen vedtægter, den har ingen bestyrelse, og det, vi ved fra udvalgsarbejdet, er, at den skal placeres på Færøerne, for så er den ikke underlagt de danske tilsynsregler, og hvad der ellers gælder af regler. Og dertil kan man så sige, at vi håber da ikke, at bankerne i Danmark og kreditforeningerne udflager til et andet land, så de også kan undgå at få det tilsyn, der er efter dansk lov. Men de er jo kreative nok til at kunne finde på det.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er jo en usædvanlig måde – ja, taktik er vel for pænt et ord i denne forbindelse – at behandle et folketingsudvalg på, at man meddeler, at der er et tidspres, og at sagen skal igennem inden et vist antal timer, og når der så bliver stillet spørgsmål, så giver man forkerte svar. Og så går tiden, og så lover man fra Folketingets talerstol – når man bliver gjort opmærksom på, at det er forkerte svar, og erkender, at det var forkerte svar – at man nok skal give svarene, når man engang får tid til det. Jo tak, men så er der jo blevet trykket på de henholdsvis grønne og røde knapper her i Folketingssalen. Det er ikke statsministerens opgave at vurdere, hvorvidt de pågældende oplysninger kunne have gjort indtryk på Folketingets medlemmer, skal jeg gøre opmærksom på.

Så undrer det os, at Socialdemokratiet accepterer en fremgangsmåde, hvor man altså decideret undergraver dansk lovgivning ved at etablere en fond, som af taktiske grunde bliver placeret i Thorshavn, når man tænker på, hvor aktivt Socialdemokratiet er til at slå ned på danske banker, som etablerer sig på Gibraltar og på Kanaløer osv., hvis det er for at unddrage sig dansk lovgivning. Her medvirker man med åbne øjne og åbne ører til, at man unddrager sig dansk indsigt i, hvad der kommer til at foregå i denne fond, ved at den taktisk bliver etableret i Thorshavn. Det er underligt med den dobbeltmoral, der er. Når det gælder Fær-

[Kim Behnke]

øerne, så er alting tilladt, men hvis det er andre steder, så er man der øjeblikkelig med slagterøksten og slår ned.

Vi kan kun tolke det som en regulær politisk beslutning om at være totalt argumentresistente i denne sag; men det er ikke betryggende for et parlaments arbejde.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Både over for fru Kirsten Jacobsen og hr. Kim Behnke må jeg bestride, at der i denne sag er tale om, at der er afgivet forkerte eller vildledende oplysninger til folketingsudvalget. Da det ikke er tilfældet, så har jeg naturligvis heller ikke erkendt det. Altså, det er rent digteri uden nogen som helst forbindelse med virkeligheden, Fremskridtspartiets talsmænd her gør sig til offer for.

Man refererer til spørgsmål 29 af de mange; der er besvaret over 50 spørgsmål, og det synes jeg er en fremragende indsats fra de pågældende embedsmænds side under forholdsvist stærkt tidspres.

Spørgsmål 29 drejer sig om, at Fremskridtspartiet, udvalget, har ønsket en oversigt over samtlige de bankengagementer, hvor der forventes at kunne opstå tab på mindst 20 mio. kr., med angivelse af engagementets karakter (f.eks. udlån eller garanti) og med angivelse af debtors eller medkontrahentens navn, stilling og bopæl – meget indgående spørgsmål om forhold, som naturligvis efter gældende lov er underkastet bankhemmelighed. Dertil er der så svaret udvalget:

»Ifølge den bank- og sparekasselov, der gælder for Færøerne, er Finanstilsynet i lighed med den gældende danske bank- og sparekasselov forpligtet til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Det er derfor ikke muligt at besvare det stillede spørgsmål.«

Det er det ikke, således som lovgivningen er indrettet, og jeg tror også, det er godt, lovgivningen er sådan. På den anden side – som jeg også har oplyst udvalget om under vores samråd i aftes – er det naturligvis Finanstilsynets tjenestepligt at tage affære, hvis der i nogen bank på Færøerne eller i Danmark er konstateret mislielige forhold, som skal forfølges. Men Finanstilsynet har oplyst, at sådanne oplysninger har gennemgangen af den færøske banks forhold ikke ført til. Det synes jeg så man må tage til efterretning på nuværende tidspunkt.

Alle har så også kendskab til, at justitsministeren i 1989 her i salen afgav et svar – og jeg må gå ud fra, at det er fru Kirsten Jacobsen heller ikke ubekendt med, thi det var fru Kirsten Jacobsen, som stillede spørgsmålet – og spørgsmålet blev besvaret af justitsministeren med ordene, at det var hans opfattelse, »at lovgivningens almindelige regler om tavshedspligt ikke er til hinder for, at en minister videregiver fortrolige oplysninger til et af Folketingets udvalg, hvis ministeren anmodes herom og oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en sag«. Men der er intet som helst anført i forbindelse med den sag, Folketinget behandler i dag, som peger i den retning, at det ville have nogen relevant betydning for en stillingtagen til garantien at få en lang fortegnelse over alle disse individuelle færøske bankengagementer, som man har ønsket sig. Det er baggrunden.

Derfor mener jeg, at det princip, som er det gældende i lovgivningen om tilsyn med banker, bør respekteres i denne sag, altså er der tale om helt individuelle personoplysninger, som ganske naturligt er underkastet normal hemmeligholdelsesforpligtelse.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne tage anledning af den diskussion, der har været ført i tirsdags, og den diskussion, der nu gentager sig i dag, og gøre to korte bemærkninger i min egenskab af medlem af Det Politisk-Økonomiske Udvalg.

Den ene er, at der for mig ingen som helst tvivl er om, at det, Fremskridtspartiet har foresøgt at gøre i denne sag, er på et tyndt, tyndt grundlag at skabe et maksimum af ubegrundet mistillid til stort set alt på Færøerne og til væsentlige dele af Folketinget, til statsministeren og alle andre, der har haft med denne sag at gøre. Det er det ene, jeg gerne vil sige.

Det andet er til beroligelse for flertallet i Folketinget: Kollegerne kan være ganske trygge på den måde, at de øvrige medlemmer af Det Politisk-Økonomiske Udvalg bortset fra Fremskridtspartiet føler sig utrolig godt behandlet af statsministeren, af de ministerier, der på forskellig måde har givet os svar. Det er utroligt, hvad de har været i stand til at præstere på så kort tid. Vi føler os trygge og godt be-

[Henning Rasmussen]

handlet, og det er helt i overensstemmelse med alle demokratiske traditioner her i landet.

Så jeg synes, man skal tage det roligt, alt det – hvis man vil undskylde mig udtrykket – ordskvalder, vi har hørt i tirsdags og i dag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Må jeg ikke først sige til hr. Henning Rasmussen, at når man udtaler sig så skråsikkert, så er det jo en fordel, hvis man har deltaget i udvalgsarbejdet. Der er andre af hr. Henning Rasmussens parti, som var mere flittige til at møde op og høre på debatten osv. En af de ting, som nemlig var helt kendetegnende, var jo, at regeringen måtte rettesættes af formanden, fordi regeringen overhovedet ikke havde ladet sig repræsentere på udvalgmøderne til at begynde med. Men lad det nu ligge.

Og må jeg så kun sige til statsministeren: Det er aldeles ukorrekt, det, statsministeren her fra talerstolen sagde. Vi kan godt lade spørgsmål 29 ligge. Skal vi så ikke gå over til svaret på spørgsmål 34? Spørgsmål 34 lyder i sin korthed: »Hvilke oplysninger har Finanstilsynet de seneste 5 år i tilsynsrapporter givet om de færøske bankers situation?« Det er helt relevant for sagen. Det er offentlige dokumenter, som står på ethvert bibliotek. Hvad er statsministerens svar? At henvise til besvarelsen på spørgsmål 29: Det er hemmeligt; det kan man ikke få at vide. Det er begrundelsen for, at statsministeren i besvarelsen af spørgsmål 49 naturligvis måtte krybe til korset og sige, at der ingenting var til hinder for, at udvalget kunne have fået disse oplysninger. Og det begrunder sig i en gammel sag.

Jeg siger kun dette for at understrege, at der er ingen bortforklaringer, der hjælper i denne sag. Det kan ikke nytte noget, at man siger, at Fremskridtspartiet vil lægge færingerne for had, at Fremskridtspartiet anvender ordskvalder osv. Det, vi har forsøgt, er at få sagen sagligt belyst og ikke bare med bind for øjnene sende en check af sted uden nogen sikkerhed for, hvad pengene bliver brugt til.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Statsministeren forsøgte – og jeg understreger: forsøgte – at tilbagevise påstanden om, at

statsministeren har afgivet mangelfulde og urigtige oplysninger til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalg. Jeg skal henvise til besvarelsen af spørgsmål 23, hvor statsministeren fortæller, at det er et tunnelprojekt under Vestmannasund til 100 mio. kr., og at det – som der står – helt eller delvis finansieres af et privat selskab.

Det er forkert. Det er simpelt hen forkert. Det færøske landsstyre oplyser, at Lagtinget har bemyndiget landsstyret til at hjemtage lån på 200 mio. kr. Landsstyret og Lagtinget er ikke et privat selskab. Derudover har man allerede ofret 25 mio. kr. på foreløbige undersøgelser. Altså var svaret forkert.

Men det var Fremskridtspartiet selv, der måtte efterprøve statsministerens svar ved at rette henvendelser til medlemmer af det færøske landsstyre og Lagting for at få disse oplysninger verificeret. Og det er det, der er så kritisk i statsministerens håndtering af denne sag, at vi som folketingsmedlemmer selv har måttet efterprøve statsministerens besvarelser og har kunnet konstatere, at de var mangelfulde og fejlagtige.

Når så hr. Henning Rasmussen gerne vil give indtryk af, at Fremskridtspartiet bare bruger sagen til at lægge Færøerne for had, så skal jeg gentage min indledende bemærkning: Fremskridtspartiet går efter den danske regering, som har håndteret denne sag aldeles kritisk. Vi har et glimrende samarbejde med adskillige personer på Færøerne, som også føler, at denne sag er gået over stregen. Det er jo ærlig talt ikke særlig fair, at blot fordi man stiller spørgsmål ved en udbetaling på 500 mio. kr., så hedder det sig, at det er, fordi man lægger nogen for had. Når man tænker på, hvad Folketinget ellers kan bruge af tid – måske endda berettiget tid – på at diskutere beløb af langt mindre størrelsesorden, så er det ethvert folketingsmedlems pligt at søge oplysninger om bevillinger af denne karakter.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

I betragtning af, at man alene er gået efter den danske regering for dens håndtering af sagen her, så er det egentlig utroligt, så mange meget belastende og ubehagelige sidebemærkninger om færøske forhold, om færøske politikere, om færøske erhvervsfolk og institutioner

[Henning Rasmussen]

af forskellig art det er lykkedes at få afleveret under behandlingen. Ingen i denne sal bortset fra Fremskridtspartiet tror på den begrundelse, hr. Kim Behnke bringer frem – ingen bortset fra Fremskridtspartiet, og jeg gad egentlig vide, om de selv tror på den.

Og så vil jeg gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at når man har studeret alle aktstykker i denne sag, alle papirer i denne sag grundigt, har deltaget i den fulde længde i det to timer lange samråd, der var med ministrene i aftes, så er den sag efter min bedste overbevisning fuldt belyst for mig. Jeg behøver ikke nogen belæring fra fru Kirsten Jacobsen med hensyn til mit ansvar som medlem af Folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 112 (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 7/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Dette lovforslaget er en genfremsættelse fra sidste samling, men ministeren er dog kommet med et par ændringer siden sidst. Det drejer sig om muligheden for servering til passagerer i turistbusser, om en godkendelsesprocedure for kommunerne for visse ansatte, f.eks. dørmænd, og om – efter ønske fra kommunerne – en mulighed for at betinge en alkoholbevilling af, at der stilles sikkerhed for betaling af gæld til det offentlige, alt sammen ganske udmærkede ændringer i forhold til det forslag, vi tidligere har haft til behandling.

Men når jeg nu er kommet med rosen, er det også slut med det positive. Det er ikke, fordi jeg synes, ministeren har brugt sommeren specielt godt med hensyn til overvejelser om dette forslag. Lad mig kort nævne nogle af de punkter, som jeg også tog frem sidst.

Vi er stadig meget betænkelige i Socialdemokratiet med hensyn til, at man ikke ønsker at oprette egentlige bevillingsnævn i de enkelte kommuner. Vi mener, at den bredde, som de har haft, går til spilde, og det er en skam.

Så er der spørgsmålet om udvidelse af restaurationernes åbningstid til kl. 2 nat. Det kan umiddelbart lyde besnærende, men jeg skal ikke lægge skjul på, at vi rent faktisk mener, at det er en langt bedre løsning, sådan som det ser ud i dag, hvor de lokale behov tilgodeses. Og én ting kan man i hvert fald sige: Der er ikke taget hensyn til de problemer, personalet vil få ved en forlængelse af åbningstiden.

Jeg vil også gerne nævne den udvidede adgang til at benytte kantiner, haller m.v. Som jeg også gav udtryk for sidst, er vi bekymrede over det forslag; én ting er i hvert fald sikker: Det vil give konkurrence til bestående restauranter m.v.

Det sidste af de korte punkter, jeg gerne vil nævne, er spørgsmålet om spilleautomaterne. Jeg mener, at vi også er nødt til at se nærmere på det under udvalgsarbejdet, både hvad angår afgiftsændringen, og hvad angår det, at der nu bliver mulighed for, at man kan opstille automater uden tilladelse, i hvert fald når det drejer sig om indtil 3 automater.

Men til slut – og det er det, jeg vil bruge det meste af min taletid på – vil jeg nævne spørgsmålet om lejlighedsbevillinger. Til trods for, at jeg tager det til sidst, er § 22, stk. 3, alligevel det allerstørste problem. Hovedreglen i denne paragraf er stadig væk – uanset at ministeren har forsøgt at skrive sig ud af det, der er mange bemærkninger denne gang – at der ved disse arrangementer skal medvirke en bevillingshaver. Dette krav kan dog fraviges under forudsætning af, at ingen bevillingshaver inden for politikredsen vil påtage sig serveringen, eller, som ministeren siger: Hvis der er tale om arrangementer med velgørende formål, kan det indgå i politiets vurdering og overvejelse. Men forudsætningen er altså stadig væk, at der ikke må have været rejst protest fra nogen restauratør, og det vil sige, at hovedreglen, sådan som